

5.4.2011

B7-0244/2011 }
B7-0245/2011 }
B7-0246/2011 }
B7-0247/2011 }
B7-0248/2011 } RC1

KÖZÖS ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az eljárási szabályzat 110. cikkének (4) bekezdése alapján

a következő képviselőcsoportok állásfoglalási indítványai helyébe lép:

Verts/ALE (B7-0244/2011)

S&D (B7-0245/2011)

ALDE (B7-0246/2011)

PPE (B7-0247/2011)

GUE/NGL (B7-0248/2011)

a nemi erőszaknak az észak-afrikai és közel-keleti konfliktusokban történő alkalmazásáról

Edit Bauer, Elmar Brok, Mario Mauro, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, László Tőkés, Elena Băsescu, Cristian Dan Preda, Monica Luisa Macovei, Traian Ungureanu, Roberta Angelilli, Laima Liucija Andrikienė, Elisabeth Jeggle, Tokia Saïfi,

a PPE képviselőcsoport nevében

Britta Thomsen, Maria Eleni Koppa, Véronique De Keyser, Emine Bozkurt, Richard Howitt, Ana Gomes, Carmen Romero López,

az S&D képviselőcsoport nevében

Antonyia Parvanova, Marielle De Sarnez, Ramon Tremosa i Balcells, Kristiina Ojuland, Sarah Ludford, Giommaria Uggias, Edward McMillan-Scott, Sonia Alfano, Marietje Schaake,

RC\863720HU.doc

PE459.781v01-00 }
PE459.782v01-00 }
PE459.783v01-00 }
PE459.784v01-00 }
PE459.785v01-00 } RC1

az ALDE képviselőcsoport nevében

Barbara Lochbihler, Raül Romeva i Rueda, Nicole Kiil-Nielsen, Judith Sargentini, Malika Benarab-Attou, Hélène Flautre, Ulrike Lunacek, Jean Lambert, Heidi Hautala, Frieda Brepoels,

a Verts/ALE képviselőcsoport nevében

Charles Tannock, Marina Yannakoudakis, Andrea Češková,

az ECR képviselőcsoport nevében

Eva-Britt Svensson, Jean-Luc Mélenchon, Cornelia Ernst, Marie-Christine Vergiat

a GUE/NGL képviselőcsoport nevében

Az Európai Parlament állásfoglalása a nemi erőszaknak az észak-afrikai és közel-keleti konfliktusokban történő alkalmazásáról

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kongói Demokratikus Köztársaság helyzetéről és a nemi erőszakra mint háborús bűncselekményről szóló 2008. január 17-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló, 2009. november 26-i állásfoglalására²,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, 2000. évi 1325. számú határozata tizedik évfordulójáról szóló, 2010. november 25-i állásfoglalására³,
- tekintettel az egyiptomi helyzetről szóló, 2011. február 17-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a déli szomszédságról és különösen Líbiáról szóló, 2011. március 10-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel Catherine Ashtonnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2010. november 25-én, a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem világnapja alkalmából az Európai Unió nevében tett nyilatkozatára,
- tekintettel Catherine Ashtonnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2011. március 8-án, a nemzetközi nőnap alkalmából az Európai Unió nevében tett nyilatkozatára,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára (1948. december 10.),
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. (2000) és 1820. (2008), valamint a nők és gyermekek ellen fegyveres konfliktusok során elkövetett nemi erőszakra szóló 1888. (2009) számú határozatára,
- tekintettel az ENSZ-főtitkár konfliktusok során elkövetett nemi erőszak kérdésével foglalkozó különmegbízottjának 2010. márciusi kinevezésére, és a nemek kérdésével foglalkozó új ENSZ-szerv (UN Women) létrehozására,
- tekintettel a nők és lányok elleni erőszakra és a velük szembeni megkülönböztetésről szóló uniós iránymutatásokra, valamint a gyermekekről és a fegyveres konfliktusokról szóló uniós iránymutatásokra,

---

¹ HL C 41. E, 2009.2.19., 83. o.

² HL C 285. E, 2010.10.21., 53. o.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0439.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0064.

⁵ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0095.

- tekintettel a kínzás, illetve a kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódok és büntetések elleni, 1984. december 10-i ENSZ-egyezményre, az ENSZ Közgyűlésének a nők és gyermekek vészhelyzetek és fegyveres konfliktusok alatti védelméről szóló, 1974. december 14-i, 3318. számú nyilatkozatára, és különös tekintettel ennek 4. bekezdésére, amely hatékony intézkedéseket sürget a nők üldöztetése, kínzása, a velük szembeni erőszak és megalázó bánásmód tiltása érdekében,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szövetségének jogi eszközeire az emberi jogok, különösképpen a nők jogai terén, mint például az Egyesült Nemzetek Alapokmányára, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányára, a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmányára, az emberkereskedelem, illetve mások prostitúciója kizsákmányolásának megszüntetéséről szóló egyezményre, a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (CEDAW) és annak fakultatív jegyzőkönyvére, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetések elleni egyezményre, valamint a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi egyezményre,
- tekintettel a nőkkel szembeni erőszakra szóló ENSZ-dokumentumokra, például az 1993. június 25-i Bécsi Nyilatkozatra és Cselekvési Programra, amelyet az emberi jogi világkonferencia fogadott el (A/CONF. 157/23), valamint a nőkkel szembeni erőszak felszámolásáról szóló, 1993. december 20-i nyilatkozatra (A/RES/48/104),
- tekintettel a nőkkel szembeni erőszak felszámolására irányuló bűnmegelőzésről és büntető intézkedésekről szóló, 1997. december 12-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/52/86), a becsület nevében a nők ellen elkövetett bűncselekmények felszámolásáról szóló, 2002. december 18-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/57/179), valamint a nők ellen elkövetett családon belüli erőszak felszámolásáról szóló, 2003. december 22-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/58/147),
- tekintettel az 1995. szeptember 15-én Pekingben, a nők helyzetéről rendezett negyedik világkonferencián elfogadott nyilatkozatra és cselekvési platformra, továbbá a pekingi cselekvési platform nyomon követéséről szóló 2000. május 18-i¹, a Negyedik Nőügyi Világkonferencia cselekvési programjának (Peking + 10) nyomon követéséről szóló 2005. március 10-i², valamint a „Peking +15 – az ENSZ cselekvési platformja a nemek közötti egyenlőségért” című, 2010. február 25-i³ állásfoglalására,
- tekintettel a nők elleni erőszak minden formájának megszüntetésére irányuló erőfeszítések fokozásáról szóló, 2006. december 19-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/61/143) és az ENSZ Biztonsági Tanácsa nőkről, békéről és biztonságról szóló 1325. és 1820. sz. határozataira,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság 1998-ban elfogadott Római Statútumára és

¹ HL C 59. E, 2001.2.23., 258. o.

² HL C 320. E, 2005.12.15., 247. o.

³ HL C 348. E, 2010.12.21., 11. o.

különösen annak 7. és 8. cikkére, amely a nemi erőszakot, a szexuális rabszolgaságot, a kényszerprostitúciót, a kényszerített terhességet és a kényszerített sterilizációt, illetve a szexuális erőszak bármely formáját az emberiség ellen elkövetett és háborús bűncselekménynek minősíti, valamint a kínzással egyenértékűnek és súlyos háborús bűncselekménynek tekinti, függetlenül attól, hogy ezeket a cselekményeket nemzetközi vagy belső konfliktusok során szisztematikusan követik-e el, vagy sem,

- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a nők aktívan részt vettek az Észak-Afrikában és a Közel-Keleten a demokrácia erősítéséért, valamint a jogok és szabadságjogok kiterjesztéséért szervezett felkeléseken,
- B. mivel a hatalmon lévő líbiai és egyiptomi rendszer a forradalmakat övező konfliktus részeként szemérem elleni erőszakhoz folyamodott, amely a nőket célozza, és sebezhetővé teszi őket,
- C. mivel úgy tűnik, hogy a nemi erőszakot a nők megfélemlítésére és lealacsonyítására használják, többek között a menekülttáborokban is, és mivel a keletkezett hatalmi úr a nők és lányok jogainak gyengüléséhez vezethet,
- D. mivel egy Iman al-Obeidi nevű líbiai nőt, aki egy tripoli szállodában riportereknek arról nyilatkozott, hogy katonák csoportosan megerőszakolták és bántalmazták, 2011. március 26. óta ismeretlen helyen tartanak fogva, és most rágalmozásért perelnek azok a férfiak, akiket nemi erőszakkal gyanúsít,
- E. mivel egyiptomi tüntető nők elmondása szerint 2011. március 9-én összetartották őket a Tahrír téren és „szüzességi vizsgálatot” folytatott rajtuk a katonaság, majd kínzásoknak és nemi erőszaknak vetették alá őket, míg a „szüzességi vizsgálatot” férfi katonák jelenlétében végezték és fényképezték, mivel egyes egyiptomi nőket katonai bíróság elé fognak állítani, mert nem feleltek meg a „szüzességi vizsgálatokon”, és vannak, akiket prostitúció vádjával fenyegetnek,
- F. mivel a széles körben és rendszeres gyakorlathént űzött nemi erőszak és szexuális rabszolgatartás a Genfi Egyezmény értelmében emberiesség elleni, valamint háborús bűncselekménynek számít, amelyet a Nemzetközi Büntetőbíróságnak kell tárgyalnia; mivel a nemi erőszak elismerten is a népiirtás bűncselekményének egyik eleme, amennyiben egy meghatározott célcsoport egészének vagy egy részének megsemmisítése szándékával történik; mivel az EU-nak támogatnia kell a nők és gyermekek ellen nemi erőszakot elkövetők büntetlenségének felszámolását célzó erőfeszítéseket,
- G. mivel bizonyítást nyert, hogy a fegyveres konfliktusok aránytalan és sajátos hatást gyakorolnak a nőkre; mivel erősíteni kell a nők béke-teremtésben és konfliktusmegelőzésben játszott szerepét, és a részvétel, a megelőzés és a védelem révén hatékonyabb védelmet kell nyújtani a nők és gyermekek számára a háború és konfliktus sújtotta régiókban,
- H. mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1820., 1888., 1889. és 1325. számú határozataiban vállalt kötelezettségek teljesítése az ENSZ minden egyes – konfliktus sújtotta, adományozó vagy egyéb – tagállamának közös feladata és felelőssége; mivel e tekintetben fel kell hívni a

figyelmet a nők és lányok elleni erőszakra szóló európai uniós iránymutatások, továbbá a gyermekekről és a fegyveres konfliktusokról, valamint az érintettekkel szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló európai uniós iránymutatások 2008. december 8-i elfogadására, amely erőteljes politikai jelzése annak, hogy ezek a kérdések az Unió számára prioritást jelentenek,

1. felszólítja a Bizottságot és a tagállamok kormányait, hogy határozottan tiltakozzanak a líbiai és egyiptomi nők megfélemlítése, célba vétele és a velük szembeni szexuális támadások ellen;
2. határozottan elítéli az egyiptomi katonaság által a Tahrír téren elfogott tüntető nőkre erőszakolt „szüzességi vizsgálatokat”, és elfogadhatatlannak tartja ezt a gyakorlatot, amely a kínzás egyik formájának tekinthető; felszólítja Egyiptom legfelső haditanácsát, hogy tegyen azonnali lépéseket e megalázó gyakorlat felszámolása érdekében, valamint annak biztosítására, hogy valamennyi biztonsági és katonai erő egyértelmű figyelmeztetést kapjon arra vonatkozóan, hogy megengedhetetlen a kínzás és az egyéb kegyetlen bánásmódok, többek között az erőszakos „szüzességi vizsgálatok” lefolytatása, és ezeket teljes körűen ki fogják vizsgálni;
3. felszólítja az egyiptomi hatóságokat, hogy tegyenek sürgős lépéseket a kínzások befejezésére, a békés tüntetők elleni visszaélések valamennyi esetének kivizsgálására, valamint a polgári lakosság katonai bíróság elé állításának megszüntetésére; különös aggodalmát fejezi ki az emberi jogi szervezetek azon jelentései kapcsán, amelyekben arról számolnak be, hogy kiskorúakat tartóztattak le és állítottak katonai bíróság elé;
4. javasolja, hogy az elkövetők felelősségre vonása érdekében folytassanak független vizsgálatot, különös tekintettel a Moammer Kadhafi által elkövetett, a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma szerinti bűncselekményekre; úgy ítéli meg, hogy bíróság elé kell állítani azokat, akik az ilyen tettekért felelnek, és az ilyen visszaéléseket bejelentő nőket meg kell védeni a megtorlásoktól;
5. hangsúlyozza, hogy lehetővé kell tenni, hogy mindenki kifejezhesse a véleményét országa demokratikus jövőjével kapcsolatban anélkül, hogy őrizetbe vennék, kínoznák vagy megalázó bánásmódban és hátrányos megkülönböztetésben részesítenék;
6. határozottan úgy véli, hogy az Észak-Afrikában és a Közel-Keleten zajló változásoknak hozzá kell járulniuk a nőkkel szembeni megkülönböztetés megszüntetéséhez, és a társadalmi életben a férfikkal azonos feltételekkel mellett, valamint a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló egyezmény (CEDAW) összhangban való teljes körű részvételükhöz;
7. hangsúlyozza, hogy e társadalmak új demokratikus és jogi rendszereiben általánosan biztosítani kell a nők jogait;
8. hangsúlyozza, hogy el kell ismerni a nők forradalmakban és a demokratizálódási folyamatokban vállalt szerepét, miközben rá kell mutatni azokra a sajátos fenyegetésekre, amelyekkel szembesülnek, valamint jogaik támogatásának és megvédésének

szükségességére;

9. felhívja az EU tagállamait, hogy hosszú távon aktívan ösztönözzék – mind politikai szempontból, mind pedig pénzügyileg – a Biztonsági Tanács 1325. számú határozatának teljes körű végrehajtását és az abban említett ellenőrző intézmények és eszközök létrehozását európai szinten, továbbá az ENSZ-t, hogy biztosítsa a határozat valamennyi nemzetközi szinten történő végrehajtását;
10. hangsúlyozza, hogy a demokratizálódási folyamat szerves részeként elsődleges szerepet kell biztosítani az emberi jogoknak az európai szomszédságpolitikában, és kiemeli, hogy meg kell osztani az esélyegyenlőségi politikával és a nemi alapú erőszakkal szembeni küzdelemmel kapcsolatos uniós tapasztalatokat;
11. hangsúlyozza, hogy meg kell valósítani a férfiak és nők közötti egyenlőség elvét és támogatni kell az ezzel kapcsolatos fellépéseket annak érdekében, hogy a nemek közötti egyenlőség terén hatékony és szisztematikus megközelítés érvényesüljön az európai szomszédságpolitika által érintett országokban; sürgeti a kormányokat és a civil társadalmat, hogy fokozzák a nők társadalmi befogadását, küzdjenek a nők írástudatlansága ellen, és mozdítsák elő a nők foglalkoztatását és anyagi függetlenségét annak biztosítása érdekében, hogy a nők valamennyi szinten érdemi arányban legyenek jelen; hangsúlyozza, hogy az egyenlőségnek a demokratizálódási folyamat szerves részét kell képeznie, továbbá hogy a nők és lányok oktatását prioritásként kell kezelni, és annak ki kell terjednie jogaik tudatosítására is;
12. felszólítja a főképviselőt/alelnököt, az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy helyezték az európai szomszédságpolitika déli országaival folytatott tárgyalásaik előterébe a halálbüntetés eltörlésére, az emberi jogok – ideértve a nők emberi jogait is – és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartására, valamint a különböző nemzetközi jogi eszközök – köztük a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma és a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi genfi egyezmény ratifikálására vonatkozó uniós politikai prioritást;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének.